

Diumenge 3 (B) de Pasqua

Text de l'Evangeli (Lc 24,35-48): En aquell temps, els deixebles contaven el que havia passat pel camí i com l'havien reconegut quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús es presentà enmig d'ells i els va dir: «Pau a vosaltres». Ells, esglaiats i plens de por, es pensaven que veien un esperit. Jesús els digué: «Per què us alarmeu? Per què us vénen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus: sóc jo mateix. Palpeu-me i mireu. Els esperits no tenen carn i ossos, com veieu que jo tinc. I mentre deia això els va mostrar les mans i els peus. Però com que de tanta alegria no s'ho acabaven de creure i estaven tots sorpresos, els digué: «¿Teniu aquí res per a menjar?». Llavors li van donar un tros de peix a la brasa. El prengué i se'l va menjar davant d'ells.

Després els digué: «Això és el que us vaig dir quan encara era amb vosaltres: 'Cal que es compleixi tot el que hi ha escrit de mi en la Llei de Moisès, en els Profetes i en els Salms'». Llavors els obrí el cor perquè comprenguessin les Escriptures. Els digué: «Així ho diu l'Escriptura: El Messies ha de patir i ha de ressuscitar el tercer dia d'entre els morts, i cal predicar en nom d'ell a tots els pobles la conversió i el perdó dels pecats, començant per Jerusalem. Vosaltres en sou testimonis».

«Mireu-me les mans i els peus: sóc jo mateix»

Rev. D. Jaume GONZÁLEZ i Padrós
(Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangeli encara ens situa en el diumenge de la resurrecció, quan els dos

d'Emaús tornen a Jerusalem i, allí, mentre uns i altres conten que el Senyor se'ls ha aparegut, el mateix Ressuscitat s'hi fa present. La seva presència és, però, desconcertant. Per una banda provoca esglai, fins al punt que ells «es pensaven que veien un esperit» (Lc 24,37) i, per l'altra, el seu cos traspasat pels claus i la llançada és un testimoni eloqüent que es tracta del mateix Jesús, el crucificat: «Mireu-me les mans i els peus: sóc jo mateix. Palpeu-me i mireu. Els esperits no tenen carn i ossos, com veieu que jo tinc» (Lc 24,39).

«Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada, Senyor», canta el salm de la litúrgia d'avui. Efectivament, Jesús «els obrí el cor perquè compreguessin les Escripures» (Lc 24,45). És del tot urgent. Cal que els deixebles tinguin una precisa i pregona comprensió de les Escripures, ja que, en frase de sant Jeroni, «ignorar les Escripures és ignorar Crist».

Però aquesta comprensió de la paraula de Déu no és un afer que hom pugui gestionar privadament, o amb la seva congregació d'amics i coneguts. El Senyor desclogué el sentit de les Escripures a l'Església en aquella comunitat pasqual, presidida per Pere i els altres Apòstols, els quals reberen l'encàrrec del Mestre de «predicar en nom d'ell a tots els pobles...» (Lc 24,47).

Per a ser testimonis, doncs, de l'autèntic Crist, és urgent que els deixebles —en primer lloc— aprenguin a reconèixer el seu Cos marcat per la passió. Precisament, un autor antic ens fa la següent recomanació: «Tothom qui sap que la Pasqua ha estat sacrificada per a ell, que entengui que la seva vida comença quan Crist ha mort per salvar-nos». A més, l'apòstol ha de comprendre intel·ligentment les Escripures, llegides a la claror de l'Esperit de la veritat vessat sobre l'Església.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

-

«La Pasqua és per a nosaltres, la festa de les festes, la solemnitat de les solemnitats, superior no només a les festes humanes i terrenals, sinó també a les festes del mateix Crist que se celebren en el seu honor» (Sant Gregori de Nazianzè)

-

«Com podem nosaltres ser testimonis de “tot això”? Només podem ser testimonis coneixent Crist i, coneixent el Crist, coneixent també Déu. És un procés existencial, és un procés de l'obertura del meu jo, de la meva transformació per la presència i la força del Crist» (Benet XVI)

•

«Com? El Crist va ressuscitar amb el seu propi cos: ‘Mireu les mans i els peus, que sóc jo mateix’ (Lc 24,39). Però Ell no va tornar a una vida terrenal. Així, en ell, ‘tots ressuscitaran amb el mateix cos que tenen ara’, però aquest cos serà ‘transfigurat en cos gloriós’ (Fl 3,21), en ‘cos espiritual’ (1Co 15,44)» (Catecisme de l'Església Catòlica n° 999)